

ФОРМУВАННЯ ГЕОІНФОРМАЦІЙНОЇ БАЗИ ДАНИХ ГРОШОВОЇ ОЦІНКИ ЗЕМЕЛЬ

Нечипоренко Д. В., гр. 193-22м-3К-01
Науковий керівник – канд. екон. наук, **І.І. Садовий**
Державний біотехнологічний університет

Впровадження геоінформаційних технологій в адміністративному контролі стає все більш важливим і актуальним завданням для органів влади та громадських організацій. Однією з ключових областей застосування геоінформаційних систем є грошова оцінка земель, особливо в контексті цивільно-правових угод. У цій статті розглянемо процес формування геоінформаційної бази даних грошової оцінки земель та його важливість для забезпечення адміністративного контролю в селищі Пулини Житомирської області.

Грошова оцінка земель є важливим елементом при управлінні територіальними ресурсами. Вона визначає ринкову вартість земельних ділянок і впливає на рішення з планування міського розвитку, видачі дозволів на будівництво, оподаткування і багато інших аспектів. Грошова оцінка земель є основою для здійснення цивільно-правових угод, пов'язаних із земельними ділянками [1].

Геоінформаційна база даних грошової оцінки земель є важливим інструментом для забезпечення точності та об'єктивності при проведенні оцінки земельних ділянок. Вона включає в себе географічну інформацію про земельні ділянки, їх розташування, розмір, призначення та інші характеристики, які впливають на їхню вартість [2].

Основні переваги використання геоінформаційної бази даних для грошової оцінки земель включають: Об'єктивність, Ефективність, Точність.

Геоінформаційні дані надають об'єктивну основу для визначення вартості земельних ділянок, оскільки вони ґрунтуються на точних географічних координатах і фактах.

Використання геоінформаційних систем дозволяє значно скоротити час, потрібний для проведення оцінки земель, і спростити процес збору та аналізу інформації. Геоінформаційна база даних дозволяє уникнути помилок при визначенні меж земельних ділянок та їхньої площі, що часто виникають при ручному оцінюванні [3].

Процес формування геоінформаційної бази даних грошової оцінки земель включає в себе кілька ключових етапів: Збір географічних даних, Аналіз та обробка даних. На цьому етапі збирається інформація про розташування земельних ділянок, їхні розміри, призначення та інші характеристики. Цю інформацію можна отримати з супутникових знімків, аерофотозйомки, реєстрів власності та інших джерел [4].

Отримані географічні дані піддаються аналізу та обробці, включаючи визначення меж земельних ділянок, розрахунок їхньої площі, визначення факторів тощо. Результат на формування геоінформаційної бази селища Пулини Житомирської області на рисунку 1.

Рисунок 1 – візуалізація геоінформаційної бази селища Пулини Житомирської області (QGIS)

Геоінформаційні бази є ключовим інструментом для забезпечення проведення грошової оцінки і ефективного управління ресурсами у сучасному світі.

Література

1. Будзяк В.М. Законодавче забезпечення кадастру нерухомості: навч. посіб. / В.М. Будзяк, О.С. Будзяк. – К. : 2014, 303 с.
2. Кадастр нерухомості : [Монографія / Л. М. Перовим, Л. Л. Перовим, К.І. Губар. - Львів : Львівська політехніка, 2003 – 120 с.
3. Перович Л.М., Сай В. М. Кадастр територій. - Навчальний посібник. - Львів: Видавництво Львівської політехніки. 2012. 261 с.
4. Бавровська Н. М. світовий досвід формування кадастру нерухомості та його вплив на формування кадастрових систем України [електронний ресурс] / Н. М. Бавровська, Л. В. Паламарчук // Економіка АПК. – 2010. – режим доступу до ресурсу: http://www.agrosvit.info/pdf/20_2010/7.pdf.